

Kodningskonventioner

Ulf Assarsson

Originalslides av Viktor Kämpe
(Arbetsboken: sid ~76 – 83.)

Varför kodningskonventioner?

- Förståelse för
  - Skillnaden mellan lokala/globala variabler.
  - Funktionsargument.
  - Returvärde.
- Möjliggör
  - Mix av assembler och C.

Funktionsanrop utan argument

```
JSR      delay

delay:
        LDAB      #$FF
loop_delay:
        DECB
        BNE      loop_delay
        RTS
```

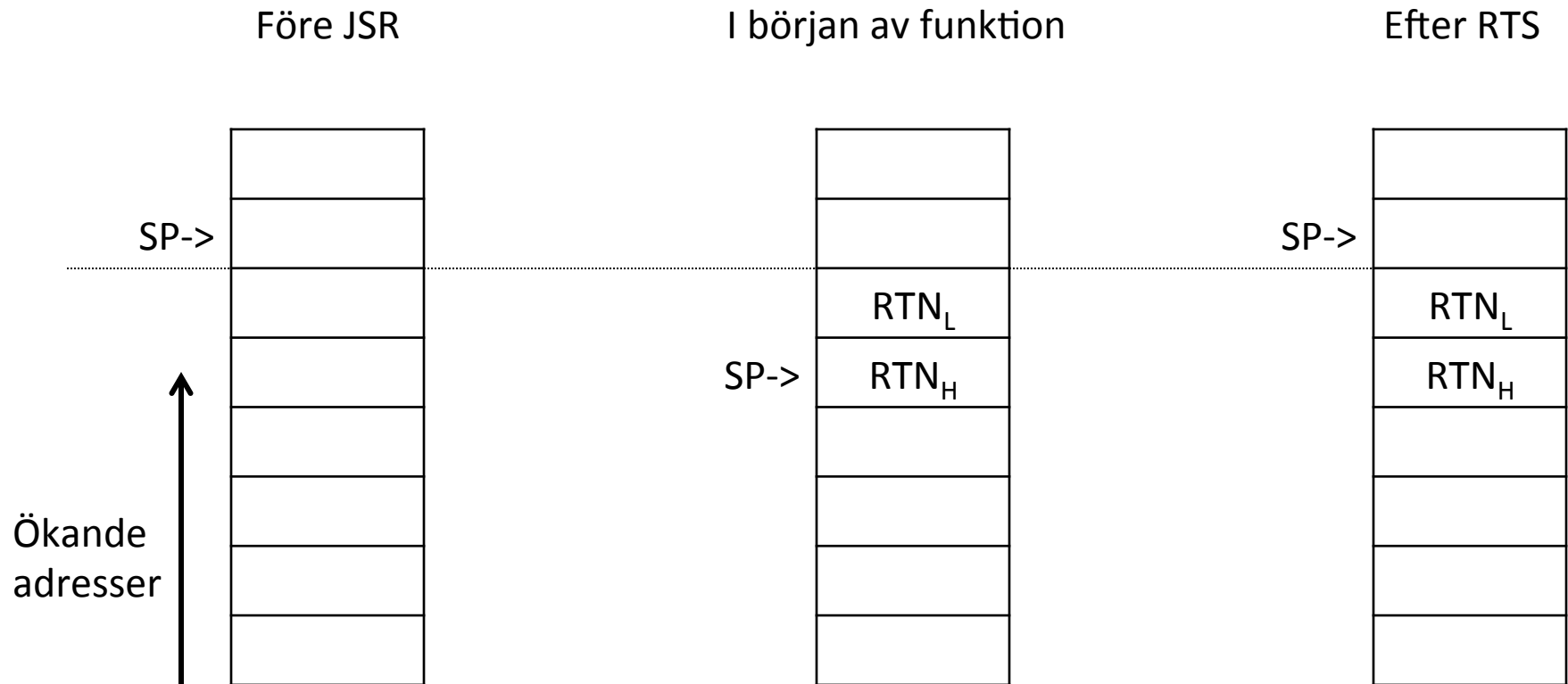
CPU12 Assembler

```
delay();

void delay()
{
    unsigned char tmp = 0xFF;
    do {
        tmp--;
    } while(tmp);
}
```

C – program

Stackens utseende

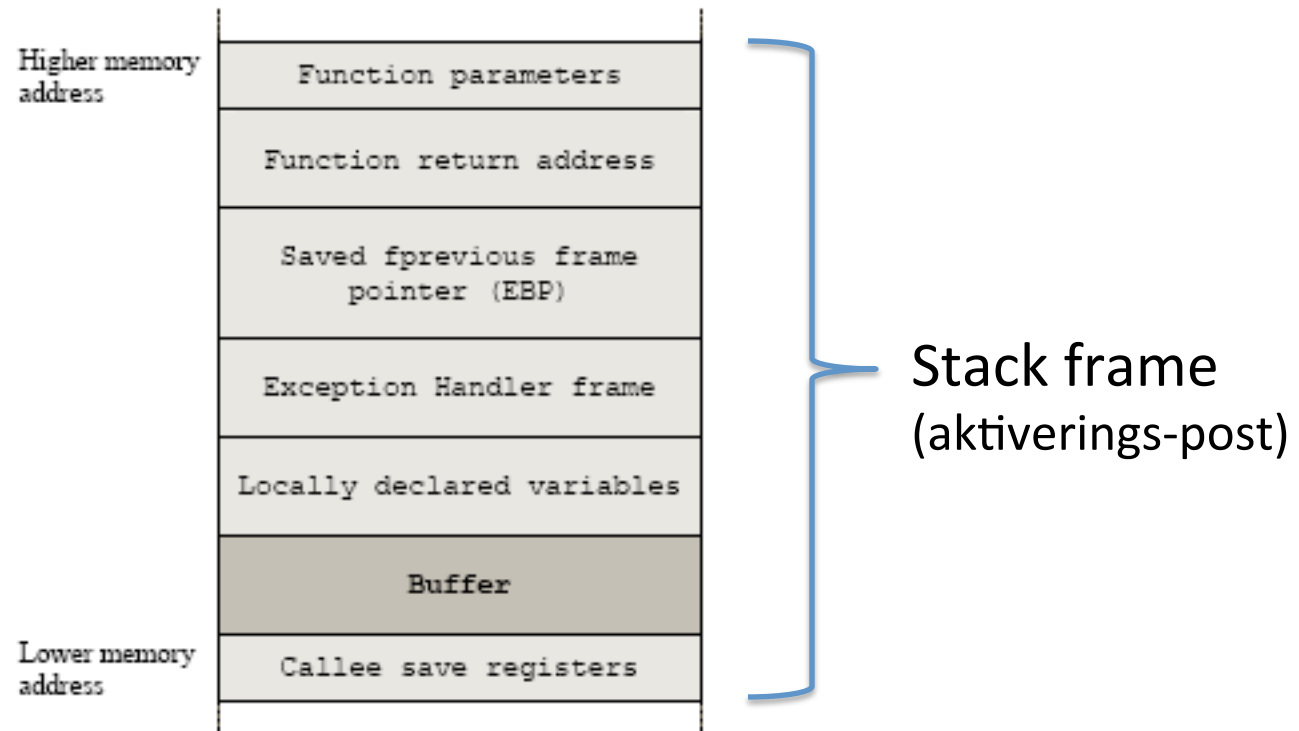

Funktionsanrop med argument

- Anropskonventioner för XCC12:
  - Kallas också parameteröverföring.
  - Parametrarna överförs via stacken.
    - (Värdet av) argumenten pushas på stacken.
    - Ordningen är höger-till-vänster.

Detaljer i *Arbetsbok för MC12* på sidan 80

Jfr x86

Returvärde från funktion

- Returvärdet sker enligt XCC12's konventioner i:
  - Register **D**, om ej beskrivet nedan.
  - Register **B**, om returtyp är `char`.
  - Register **Y/D** om returtyp är `long` eller `float`.
    - MSW i **Y**, LSW i **D**.
  - Via (en pekare till) minnet om returtyp är en `struct`.

Se Arbetsbok för MC12 på sidan 81.

Ett enkelt C-program

```
#include <stdio.h>

int g_var;    //global synlighet

int myAdd(int x, int y)
{
    // lokal variabel
    int sum;
    sum = x+y;
    return sum;
}

int main()
{
    // lokala variabler
    int var1, var2;

    var1 = 4;
    g_var = 1;

    var2 = myAdd(g_var, var1);

    return 0;
}
```

Funktionsdeklaration

I följande slides använder vi konventioner för XCC12 och 16 bitars `int`

Funktionsanrop

Passa första parametern

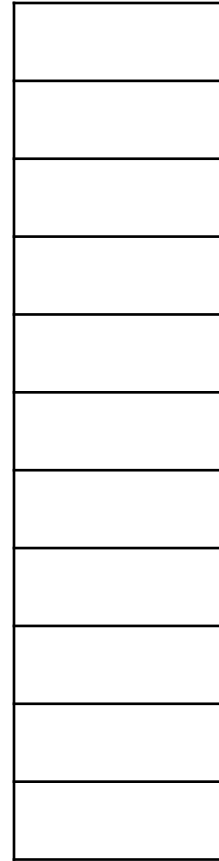
```
int myAdd(int x, int y)
{
    // lokal variabel
    int sum;
    sum = x+y;
    return sum;
}
```

```
var2 = myAdd(g_var, var1);
```

Push

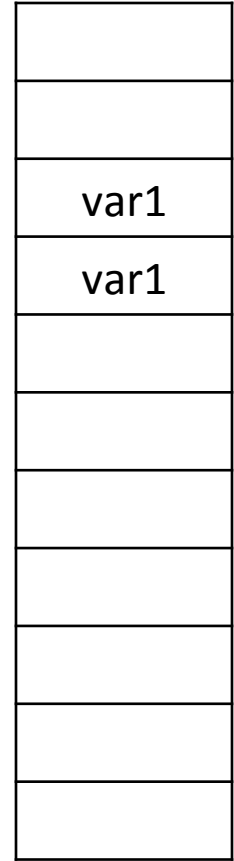
Före

SP->

Efter

SP->

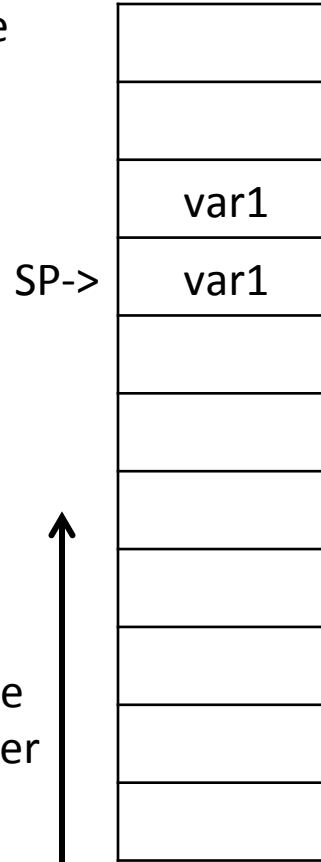
Passa andra parametern

```
int myAdd(int x, int y)
{
    // lokal variabel
    int sum;
    sum = x+y;
    return sum;
}
```

```
var2 = myAdd(g_var, var1);
```

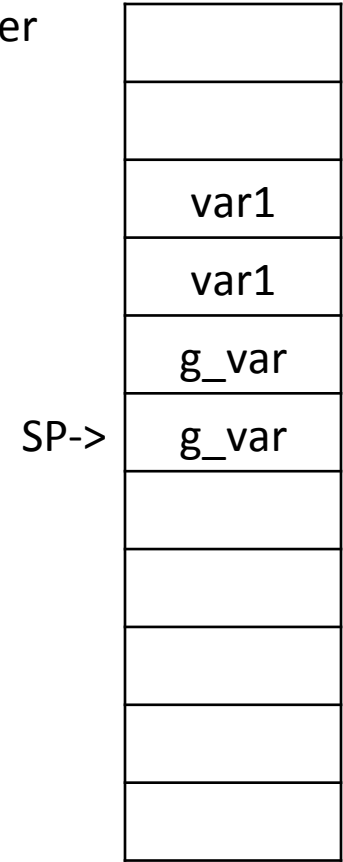
Push

Före

Ökande adresser

Efter

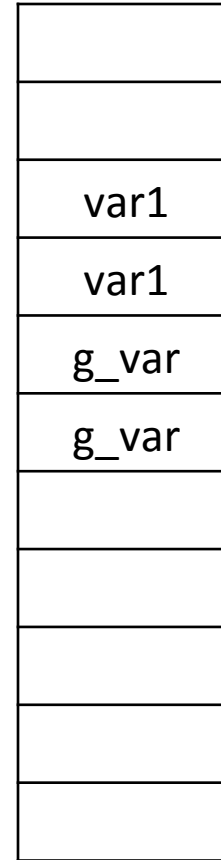
Spara returadress på stacken

```
int myAdd(int x, int y)
{
    // lokal variabel
    int sum;
    sum = x+y;
    return sum;
}
```

```
var2 = myAdd(g_var, var1);
```

JSR

Före

Efter

Lokala variabler på stacken

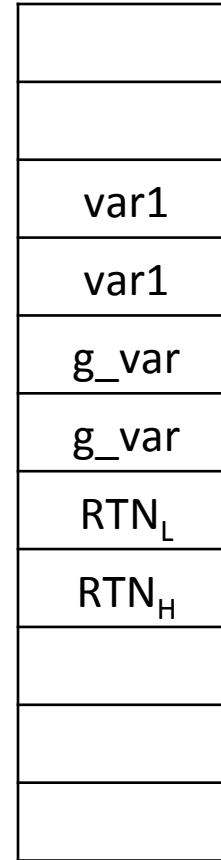
- Lokala variabler ligger på stacken.
- Utrymme skapas genom att flytta stack pekaren (SP).

Lokala variabler på stacken

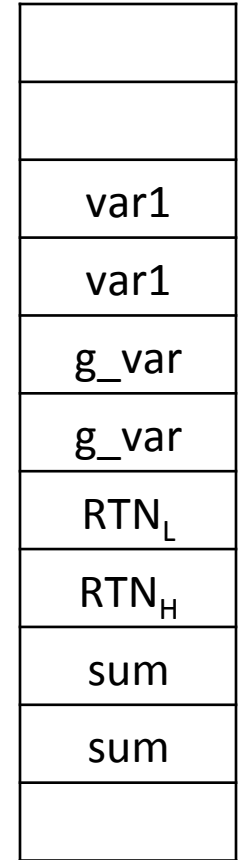
```
int myAdd(int x, int y)
{
    // lokal variabel
    int sum;
    sum = x+y;
    return sum;
}

var2 = myAdd(g_var, var1);
```

Före

Efter

SP->

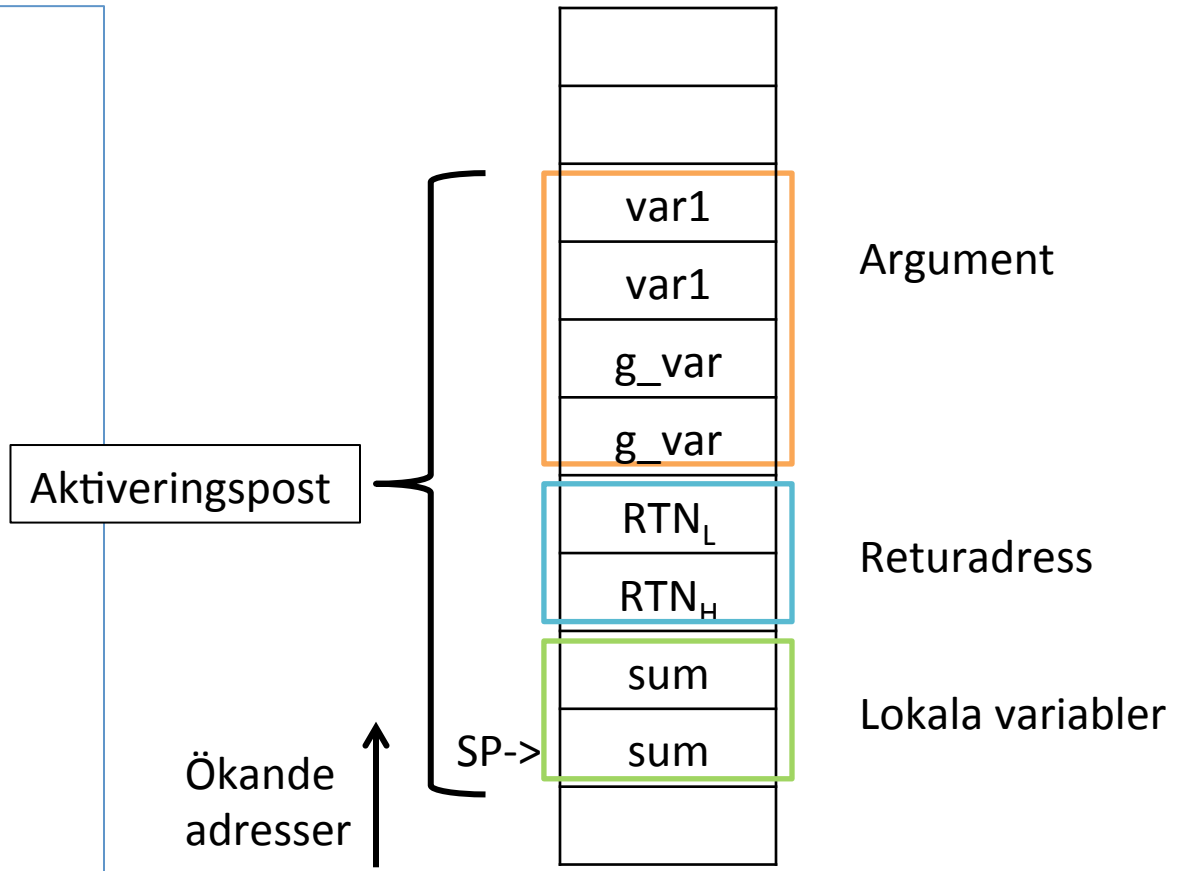
SP->

Ökande
adresser ↑

Aktiveringspost / Stack frame

```
int myAdd(int x, int y)
{
    // lokal variabel
    int sum;
    sum = x+y;
    return sum;
}
```

```
var2 = myAdd(g_var, var1);
```


Prolog

- Prologen av en funktion skapar utrymmet för lokala variabler
- På CPU12 så görs det genom att flytta SP
- LEAS
  - Load Effective Address to SP
  - T ex: LEAS -4,SP // om **två** 16-bits lokala variabler

Epilog

- Epilogen av en funktion återlämnar minnet för lokala variabler.
  - Görs på motsvarande sätt som prologen.
    - Ex:
      - LEAS 4,SP
- RTS

[myAdd till assembler för hand]

Recept för ett funktionsanrop

1. Pusha argumenten på stacken.
2. JSR (pusha återhoppadressen på stacken).
3. Prolog: skapar utrymme för lokala variabler.
4. { Funktionskroppen }
5. Lägg returvärde i rätt register.
6. Epilog: återlämnar utrymme för lokala variabler.
7. RTS (pop av programräknaren PC)
8. Återställ stacken till tillståndet innan argumenten pushades.

[assemblerkod från kompilator]

Kombinera C och assembler

- Anropa assembler-rutiner från C
- Anropa C-rutiner från assembler
- Kodgenerering sker från olika filer, så "ihopkopplingen" sker i länkningsen.
  - ".o12" filer

XCC genererar assembler från C

- Från C till assembler
- Från assembler till maskinkod
- Symbolerna i assemblern är samma som i C fast med ett understreck:

`myAdd()`   i C

`_myAdd:`   i assembler

Import

IMPORT i assembler säger att symbolen kommer från en annan fil.

```
IMPORT
```

```
_main
```


Symbol från annan fil (t ex .c-fil)

```
...
```

```
JSR
```

```
_main
```


Börja exekvera main-funktionen

Extern

extern i C säger att symbolen kommer från en annan fil.

```
#include <stdio.h>
```

```
extern int g_var;
```


```
void myCLI();
```


```
void main()
```

```
{
```

```
    myCLI();
```

```
}
```

 g_var definerad i annan fil (t ex .c-fil)

 Extern ej nödvändig för funktioner, prototypen säger: finns vid länkning.

```
EXPORT    _myCLI
_myCLI:
    CLI
    RTS
```

Synlighet av symboler

- Alla symboler synliga per-default i C
- Inga symboler synliga per-default i assembler
  - Gör symboler (i .s12 filen) synliga med **EXPORT**
  - Gör symboler från andra filer synliga med **IMPORT**

static

`static` i C kan göra två saker

1. Ta bort synlighet (från andra filer) av symboler.
2. Allokera minne för lokala variabler som om de vore globala variabler (men fortfarande med lokal synlighet).

Static variant 1

```
static int var;
```

Variabeln *var* kan ej ses från andra filer, oavsett om man använder `extern` eller `IMPORT`.

Static variant 2

```
#include <stdio.h>

void testFkt()
{
    int var1 = 0;
    static int var2 = 0;
    var1++;
    var2++;
    printf("var1: %i, var2: %i \n", var1, var2);
}

int main()
{
    testFkt();
    testFkt();
    testFkt();
}
```

Utskrift:

```
var1: 1, var2: 1
var1: 1, var2: 2
var1: 1, var2: 3
```

var2 initialiseras till noll endast första gången vi anropar funktionen, men behåller sedan sitt värde mellan anrop.

Static variant 2 – vanligt exempel

```
#include <stdio.h>

void testFkt()
{
    static int bFirstTime = 1;
    if(bFirstTime) {
        // T ex allokeras minne på heapen
        // eller förberäkna något.
        bFirstTime = 0;
    }
    ... Gör huvudberäkningarna.
}

int main()
{
    testFkt();
}
```

OBS – koden är inte trådsäker!

T ex: rita gubbe, skriv ut resultat i ett fönster, gör avancerad AI-simulering, skicka data över nätverk.

Några fler qualifiers

- inline
- const
- static
- extern
- volatile
- (restrict)

Include guards

```
// vecmath.h
#ifndef VECMATH_H
#define VECMATH_H
```

```
typedef struct {
    union {
        float v[2];
        struct {float x,y;};
    };
} Vec2f;
```

```
typedef struct {
    Vec2f min;
    Vec2f max;
} Box2f; // box
```

```
static inline Box2f Add(Box2f * box, Vec2f v) // Adds vector v to min and max of box
{
    Box2f res;
    res.min.x = box->min.x + v.x;
    res.min.y = box->min.y + v.y;
    res.max.x = box->max.x + v.x;
    res.max.y = box->max.y + v.y;
    return res;
}
```

```
#endif //VECMATH_H
```

Funktionen Add skulle bli definierat för varje fil som inkluderar den, om det inte stod "static". Snyggare är oftast dock att lägga funktionsdefinitionern i en .c-fil (vecmath.c)

Typer

#define – find and replace på textnivå. Typedef funkar inte på samma sätt (men ofta ingen praktisk skillnad)

- **typedef** int postnr;
typedef int gatunummer;
  - postnr x = 41501;
  - Gatunummer y = 3; // Observera att x och y nu har samma typ så man kan skriva x = y;

Angående typer: Läs från **höger till vänster:** (const finns sedan C89/90)

- unsigned char * const inport = (unsigned char*) 0x400; // inport är en constant pekare till en unsigned char
- unsigned char const * inport = (unsigned char*) 0x400; // inport är en pekare till en constant unsigned char
- const unsigned char * inport = (unsigned char*) 0x400; // samma som ovan, dvs inport är en pekare till en const
// unsigned char
- char unsigned const * inport3 = (unsigned char*) 0x400; // inport är en pekare till en constant unsigned char
- char unsigned const * const inport4 = (unsigned char*) 0x400; // inport är en constant pekare till en constant unsigned
// char

MEN...

- typedef unsigned char* port8ptr;
- const port8ptr p = (port8ptr)0x400;
- const unsigned char* p2 = (port8ptr)0x400;
- p2=0; // OK för p2 är pekare till const unsigned char
- p = 0; // ej OK för p är const-pekare till unsigned char
- “port8ptr const p3” är samma som const port8ptr p3”

Type “Union”

```
union {  
    int d;  
    char f;  
};  
d = 4;  
f = 'i';
```

```
typedef struct {  
    union {  
        float v[2];  
        struct {float x,y;};  
    };  
} Vec2f;
```

```
Vec2f pos;  
pos.v[0] = 1; pos.v[1] = 2;  
pos.x = 1; pos.y = 2;
```


Viktiga koncept

- Aktiveringspost
- Prolog/Epilog av funktion
- Keywords:
  - Static (C)
  - Extern (C)
  - Import, Export (assembler)

Er hemuppgift. Lösning

```
int main()
{
    char s1[] = "Emilia";
    char **pp, *p;
    p = &s1[0];           // p = adressen till 'E'

    // eller
    p = s1;              // dvs p pekar på s1. Eller, p pekar på 'E'.

    pp = &p;            // pp pekar på p
    **pp = 'A'         // dubbel avreferering av "pp som pekar på p som pekar på 'E'".
    // eller
    (*pp)[0] = 'A';    // *pp pekar på p. Så det blir: "p[0]" = 'E'

    *(*pp + 2) = 'e'; // *(p + 2). Dvs innehållet i (p + 2) tilldelas 'e'.

    printf("s1 = %s", s1);
    getch();
    return 0;
}
```

Uppgifter:

- Definiera en struct. Accessa en structmedlem via en pekare till structen. Dvs “->”-notation.
- Skapa en funktionspekare till en funktion som tar en int-parameter och returnerar en float.
  - Anropa funktionen och tilldela värdet till variabel a.
- I assembler, gör ett anrop till en funktion som tar 2 ints och returnerar summan av dem, i reg Y/D.
  - msw i Y. lsw i D.

Uppgifter:

- Definiera en struct. Accessa en structmedlem via en pekare till structen. Dvs “->”-notation.
- Skapa en funktionspekare till en funktion som tar en int-parameter och returnerar en float.
  - Anropa funktionen och tilldela värdet till variabel a.
- I assembler, gör ett anrop till en funktion som tar 2 ints och returnerar summan av dem, i reg Y/D.
  - msw i Y. lsw i D.

Uppgifter:

Recept för ett funktionsanrop

1. Pusha argumenten på stacken.
  2. JSR (pusha återhopsadressen på stacken).
  3. Prolog: skapar utrymme för lokala variabler.
  4. { Funktionskroppen }
  5. Lägg returvärde i rätt register.
  6. Epilog: återlämnar utrymme för lokala variabler.
  7. RTS (pop av programräknaren PC)
  8. Återställ stacken till tillståndet innan argumenten pushades.
- I assembler, gör ett anrop till en funktion som tar 2 ints och returnerar summan av dem, i reg Y/D.
    - msw i Y. lsw i D.